

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเอื้ออาทรในชุมชนเทศบาลตำบลเรือเสาะ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเอื้ออาทรในชุมชนเทศบาลตำบลเรือเสาะ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเรือเสาะ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว มีระดับการศึกษานุปริญญาขึ้นไป ประกอบอาชีพรับราชการ เป็นสมาชิกของชุมชน ไม่เคยมีประสบการณ์ที่เกิดจากการถูกข่มเหง รังแก หรือเอารัดเอาเปรียบ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความเอื้ออาทรในการให้หรือบริจาควัสดุสิ่งของ การให้ในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูล การให้คำปรึกษา และการให้อภัยอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.65, 2.75, 2.75 และ 2.97 ตามลำดับ)

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่กำหนดไว้ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ที่เกิดจากการถูกข่มเหง รังแก หรือเอารัดเอาเปรียบไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเอื้ออาทร ความเอื้ออาทรในการให้หรือบริจาควัสดุสิ่งของ ความเอื้ออาทรในการให้ในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูล ความเอื้ออาทรในการให้คำปรึกษาและความเอื้ออาทรในการให้อภัย ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินกิจกรรมในชุมชนเพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี และความมีน้ำใจ เอื้ออาทรต่อกัน ดังนี้คือ 1) องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชน ควรมีการวางแผนร่วมกันในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเอื้ออาทรในชุมชน จัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และ 2) องค์กรและหน่วยงานในชุมชนจะต้องเข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกครั้งและมีมติของชุมชนที่วางไว้ เพื่อให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาพฤติกรรมเอื้ออาทรที่เหมาะสมต่อบริบทในพื้นที่ควรเปรียบเทียบพฤติกรรมเอื้ออาทรทุกตำบลในอำเภอรือเสาะ และอำเภออื่นๆ ด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายในภาพกว้าง

The objective of the study was twofold : 1) to investigate hospitality behavior in communities in the Rue-Sao tambon municipality, Rue Sao District, Narathiwat Province, and 2) to identify the factors affecting the hospitality behavior in the communities. A questionnaire was employed to collect the data from 118 people there. Percentage, mean, standard deviation and t-test were used for data analysis.

Most of the respondents were males, aged 26-35 and were married. Most received at least an associate degree and worked for the government. Many were community members and had never been bullied or taken advantage of. They showed their hospitality by donating things, supporting each other, offering suggestions and giving forgiveness at a moderate level (mean = 2.65, 2.75, 2.75 and 2.97, respectively).

Besides, it was found that sex and experience of being taken advantage of had no significant relationship with their hospitality behavior in terms of donating things, supporting each other, offering suggestions and giving forgiveness, at the 0.05 level.

Based on the findings, the following were recommended in holding community activities to create unity and promote hospitality to each other.

- 1) Organizations and work units in the community should join together in planning activities to promote hospitality in the community and in assigning responsibilities to all the organizations to participate in different activities.

- 2) These organizations and work units must attend every activity and the community must set criteria for all people to participate in the activities regularly. Next, further research should compare hospitality behaviors in all tambons in Rue-Sao District and others to get a broader view in this area.